

از زعمای ملی کشور باید تقدیر بعمل آید!

از چند دهه به اینسو تفرقه های قومی و اتنیکی و زبانی و سمتی بوسیله استخبارات منطقه و فرمانطقه، بشدت در میان مردم ما دامن زده شده و دشمنان تاریخ و جغرافیا و هویت ملی و سیاسی ما در تباری با عناصر قدرت طلب و وابسته به بیگانه با استفاده از فضای دیموکراسی و آزادی بیان، پیوسته برضد رهبران و شخصیت های وطن پرست و خدمتگزاران فداکارپشتون تبار از طریق رسانه های جمعی (دیدنی و شنیدنی و نوشتنی) تبلیغات زهر آگین و ناروا براه انداخته اند، و هریک از زعمای ملی را با تاپه فاشیست و قومگرا و قبيله سالاریا نوکر انگلیس و روس و بی فرهنگ تخریب میکنند. هرشب ما در برنامه های سیاسی تلویزیونهای داخل چنین تبلیغات و اتهامات ناروا و مملو از کذب و دروغ و تعصب آمیز و فتنه انگیز را علیه صادق ترین و وطن پرست ترین شخصیت های ملی و از خودگذر قوم پشتون می شنویم. اما هیچ مرجعی که جلوپاوه پراگنی این افراد مشکوک و گماشته شده را بگیرد، وجود ندارد و ادامه این امر باعث گمراهی نسل جوان میگردد و آنها نمیدانند که کدام یک از این اتهامات و تبلیغات درست است و کدام یک نادرست. لازم است تا مسئولان و پاسداران تاریخ و فرهنگ ملی وقتاً فوقتاً برای دفاع از ارزشهای اجتماعی و تاریخی با تدویرکانفرانس ها و سیمینارهای ملی و بین المللی از شخصیتهای ملی و تاریخی تجلیل بعمل آورند و نسل جوان را در شناختن تاریخ راستین و چهره های تابناک و نیک نام و بدنام گذشته افغان یاری رسانند.

مهمترین مشخصه «زعیم ملی» آنست که: هیچگاهی در خدمت سرویس های استخباراتی خودی یا بیگانه قرار نگرفته باشد. و به اشاره و دستور کشورهای خارجی برای کسب قدرت یا انحصار قدرت بر فرق مردم و وطنش نکوبیده باشد.

زعیم ملی، از دید من و عناصرملی، کسی است که در دوران حیات خود کاری فوق العاده مفید اجتماعی و سیاسی یا نظامی انجام داده باشد که منتج به رهائی جامعه از سلطه بیگانه و یا نجات ملت از هرج و مرج داخلی و تجزیه کشور شده باشد و از این طریق در حافظه تاریخ جا گرفته باشد. یکی از زعیم های ملی و تاریخی کشور ما میرویس خان هوتکی است که در طرداستیلای سلطه دوقرنه صفوی برولایات غربی کشور، گام مهمی در راه رهایی مردم قندهار از زیرسلطه بیگانه گذاشت (1709). و فرزند او شاه محمود هوتکی در 1722 میلادی توانست اصفهان پایتخت دولت صفوی را فتح نماید. دولت هوتکی قندهار سی سال دوام آورد و سرانجام در سال 1738 توسط نادرشاه افشار سقوط داده شد و قندهار و سرتاسر افغانستان امروزی دوباره تحت سلطه نادرافشارشاه ایران قرارگرفت.

بعد از مرگ نادرافشار در 1747، شخصیت دیگری از قندهار بنام احمدخان ابدالی ظهور نمود که دولت معاصر افغانستان را در قندهار اساس گذاشت. از تاسیس دولت احمدشاه ابدالی تا کنون ده ها شخصیت سیاسی و نظامی و مذهبی و سیکولار در رهبری افغانستان قرار گرفته اند که از آن میان، تعداد اندکی توانسته اند از آزمون تاریخ موفق بدر آیند و با دست آوردهای درخشان خود در سطح ملی و حتی در سطح منطقه نام نیک کمائی کنند. از این زمامداران بزرگ باید با تدویر محافل و سیمینارهای علمی

در سطح ملی و بین المللی تکریم و تجلیل شود تا فرزندان این وطن بدانند که کشورشان چه فرزندانانی به جامعه بشری تقدیم داشته است؟ از آن جمله اند:

یکم- اعلیحضرت احمدشاه بابا، مؤسس افغانستان معاصر که در 1747 دولت افغانستان را بنیاد گذاشت و ملت افغانستان را صاحب قلمرو جغرافیائی وسیع تر از امروز ساخت و به مردم ما اعتبار حاکمیت ملی و هویت ملی بخشید و رفت.

دوم- دومین زعيم ملی باکفایت امير عبدالرحمن خان ملقب به امير آهنی است که برای آوردن ثبات و استقرار حاکمیت ملی و امنیت عمومی و تأمین وحدت دوباره کشور و حتی برای جلوگیری از تجزیه آن در آینده، از سیاست «استبداد هدفمند» کارگرفت و در عین حالی که با اقوام شورشی و مرکز گریز از درخشونت و شدت عمل پیش می آمد، به تبعید اقوام شورشی از ولایات مرکزی، جنوب و شرق و غرب به شمال کشور پرداخت تا هم جلو شورش ها و طغیانهای بعدی را گرفته باشد و هم اقوام سلحشور جنوب را در مرزهای شمالی کشور، در برابر تجاوز احتمالی روسها، جابجا کرده باشد. از اینست که از برکت دور اندیشی آن امیر با کیاست، هیچکس نمیتواند افغانستان را به شمال و جنوب یا غرب و شرق تجزیه کند.

امیر عبدالرحمن خان بنابر شناخت و تجربه خود از افغانستان تکه تکه در اثر تجاوز دوم انگلیس، یک افغانستان واحد و متمرکز بوجد آورد تا از دست درازی دو ابر قدرت استعماری وقت (روسیه و انگلیس) در امان باشد و در جهان به حیث یک کشور مستقل شناخته شود.

سوم- سومین زعيم ملی افغانستان شاه امان الله غازی است. او بعد از اعلام سلطنتش رسماً از استقلال کامل سیاسی افغانستان تحت زعامت خودش به حکومت هند برتانوی اطلاع داد و از روابط دیپلماتیک متساوی الحقوق تذکر دادولی حکومت هند برتانوی جواب مکتوب او را نداد و او هم با راه اندازی جنگ سوم افغان و انگلیس، استقلال سیاسی کشور را از استعمار انگلیس بدست آورد و افغانستان را در صف ملل آزاد جهان قرارداد و روابط سیاسی و فرهنگی و تجارتي با ممالک خارج برقرار نمود. با تاسیس مکاتب و تدریس علوم عصری از مرکز تا ولایات، چراغ علم و معرفت را در سرتاسر کشور روشن ساخت، و زمینه رفتن به مکتب و بهره بردن از علم و دانش برای همه اولاد کشور میسر گردید. شاه امان الله با اقدامات انقلابی و طرح ریفورهای اجتماعی و فرهنگی بی سابقه به نفع ترقی کشور و تعالی مردم افغانستان چنان مخلصانه قدم جلو می گذاشت که تا آن روز در وطن سابقه نداشت، ده سال زعامت شاه امان الله یکی از درخشان ترین دوره های تاریخ افغانستان برای حفظ استقلال و تأمین حقوق زنان و تعمیم معارف عصری در سرتاسر کشور به حساب می آید.

چهارم - چهارمین شخصیت ملی افغانستان، سردار محمد داود، صدراعظم (۱۹۵۳-۱۹۶۳) و نخستین رئیس جمهور افغانستان (۱۹۷۳-۱۹۷۸م) بود. خدمات داودخان در هر دو دوره زمامداری اش، برای انکشاف و ترقی و تعالی افغانستان، و آزادی زنان کشور از زندان چادری، وطن پرستانه و خیلی صادقانه بوده است.

داودخان شخصیت شجاع و مغرور و با وقاری بود که در کودتای ۷ ثور، ۲۰ ساعت تمام در برابر مباردمان و غرش طاقت شکن طیارات میک ۲۱ کودتا چیان، برارگ ریاست جمهوری، برسرپا ایستاد و از غرورش نکاست و در آخرین دقائق حیاتش وقتی به او ابلاغ شد که اگر میخواهد زنده بماند، باید تسلیم شود، ولی او با شهامت و شجاعت کم نظیر افغانی گفت: "بجز خدا، هرگز به دشمن تسلیم نمی شوم!" داودخان با بیان این سخن خواست این درس شجاعت را به فرزندان آگاه افغان بدهد که در برابر دشمن عقیده و ایمان خود نبایستی زبون شد و نباید بخاطر زنده ماندن در ذلت و خفت تسلیمی

را قبول نمود. داودخان با این تصمیم خود نه تنها خودش را فدا کرد، بلکه ۱۷ تن از وابستگان خود را نیز قربانی داد.

تلاش های وطن پرستانه داودخان برای اعتلا و ترقی کشور چه در دوره صدارتش و چه پس از تاسیس نخستین جمهوریت در افغانستان، جای تردید و شبهه باقی نگذاشته است و اقدام مدیرانه و انقلابی اش در جهت آزادی زنان افغانستان از زندان چادری در ۱۹۵۹، یکی از آن اقداماتی است که نقطه عطفی در تاریخ نهضت زنان در کشور به شمار می رود و زنان کشور بایستی بیش از هر کس دیگری از او ممنون و مشکور باشند و او را حامی حقوق و آزادی های مدنی خود بدانند.

دیدار تاریخی داودخان و امان الله خان در ایتالیا

در این تصویر تاریخی داودخان در حال صحبت مودبانه با ملکه ثریا و غازی امان الله خان در ایتالیا دیده میشود. هر دو زعيم افغانستان، شخصیت های ملی بودند. هر دو برای آزادی نسوان و حق تحصیل و حق کارآنان جهت ترقی و تعالی کشور تلاش کردند.

من در باره هریک از زعمای ملی از میرویسخان هوتکی تا احمدشاه بابا و زمامداران با درایت و با هیبت محمدزائی چون: امیرآهنین عبدالرحمن خان و شاه امان الله غازی و سردار داودخان و قهرمانان جنگ اول افغان و انگلیس و زیراکبرخان و یاران جان برکف او جداگان کتاب نوشته ام، و این مجموعه مقالات نیز در راستای قدرشناسی از خدمات آنها به نگارش آمده که در کتاب های قبلی ام نیامده اند. اشرف غنی اگر در آوردن صلح و استقرار ثبات و امنیت در کشور موفق شود، بدون تردید که در قطار زعمای ملی کشور ثبت تاریخ خواهد گردید، ولی هنوز پیش از وقت است تا او را همپراز زعمای نامیرده شمرد. اقدامات اخیر اشرف غنی در کوتاه کردن دست زورمندان محلی و محل امنیت کشور بر محبوبیت وی افزوده است و اگر این امر برای تطبیق یکسان قانون بر همه اتباع کشور ادامه یابد، دور از امکان نخواهد بود که در انتخابات بعدی او برنده شود و مصدرکارهای بزرگتری گردد.

پایان

د پانو شمیره: له 3 تر 3